

viist sin gode Nytte. Dette Interesseskab af Fiskere har nemlig væsentlig bestyret sin Havn selv og deri havt en særegen Opfordring til at bringe mange Dfve og gjøre betydeligt Arbejde for at vedligeholde Havnen; men denne Interesse kan noget svækkes, hvis de stulde filtrés ind i Bestyrelsesformer med Sogneraad, Amtsraad o. desl. Om den ærede Minister kunde skaffe Havnebestyrelsen Hjælp fra Sogneraadet og Amtsraadet ved Siden af den Villighed, Staten her viser, vilde det være meget ønskeligt, og det er selvfølgelig ganske naturligt, at der ønskes det fornødne Tilsyn med, at Beløbet anvendes i det tilsigtede Niemed. Men naar det er i Orden, maa det formentlig antages, at Sagen vil kunne gaa sin gode Gang med passende Tilsyn udenfra og uden altfor meget at indsnævre den lokale Bestyrelses Ret. Jeg vil foreløbig standse hermed og udsætte til senere de enkelte andre Punkter, jeg ønsker at omtale under dette Afsnit.

Scavenius: Til § 19 er der under Nr. 13 stillet et Forslag af den ærede Ordfører, der gaar ud paa, at der skal ydes 2,000 Kr. til Adjunkt Feddersen i Viborg til Fremme af hans Virksomhed for Fiskerisagen. Dette ser jeg mig ikke istand til at stemme for, og jeg kan heller ikke tilraade Thinget at gjøre det. Der er paa Kontoen for Fiskeriets Fremme tilstrækkelige Penge til, at Administrationen, hvis den maatte synes, at det er rigtigt i Sagens Interesse, kan yde en saadan Mand den foreslaaede Sum eller en Lignende; men hvis Administrationen, saaledes som den hidtil har gjort, formener, at det ikke er rigtigt at yde denne Mand en saadan Understøttelse i Fiskerieniemed, kan jeg ikke tilraade at stemme for Forslaget her, idet jeg ikke vil være med til paa en vis Maade at paatvinge Administrationen en Sum til en bestemt naangivne Mand. Jeg tror ikke, det er rigtigt. — Til § 26 har den høitærede Minister stillet Forslag om at forøge Udgifterne til Bestyttelsesarbejder paa Syllands Beskyft. Af disse Forslag er det ene, nemlig det om at forøge Udgifterne til de 4 nye Høfder med 20,000 Kr., tiltraadt af hele Udvalget, hvorimod de to andre Forslag kun ere tiltraadte af Udvalgets Mindretal. Der var oprindelig til Bedligeholdelse og videre Udvikling af allerede udførte Beskyttelsesarbejder paa selve Simsfjordstangen begjæret 49,500 Kr., som ved 2den Behandling blev nedsatte med 20,000 Kr. Heraf forlanger nu Regjeringen atter 15,000, og Mindretallet kan ikke Andet end meget anbefale det høie Thing at gaa ind paa dette Forlangende. Af disse 15,000 Kr. skulle de 10,000 bruges til videre Udvikling af Risgjærder paa Tangen. Disse have viist sig overordentlig nyttige, og det er i og for sig den billigste Maade at beskytte Landet paa. Lykkes det, vil det endogjaa være en meget økonomisk Foranstaltning hurtigt at anbringe disse Risgjærder.

Jeg tror, at jeg kan sige, at Udvalget er i og for sig enig i, at disse Foranstaltninger træffes; men Flertallet har ment kun at ville bevilge Halvdelen af det Beløb, som Regjeringen her har forlangt. Mindretallet maa meget anbefale, at man fuldt ud bevilger de hertil forlangte 20,000 Kr. De 5,000 Kr. til Istandsaettelse af Høfderne paa selve den egentlige Lange. Disse Høfder, som i de foregaaende Aar ere udførte, have staaet sig ret godt, men ere dog gaaede noget i Stykker i Løbet af Vinteren, og for fuldstændig at istandsætte dem vil den Sum være nødvendig, som Regjeringen har forlangt. Dogaa her mene vi, at en Sparommelighed som den, Flertallet vil anvende, er meget ilde anvendt, idet den lettelig kan vise sig i Fremtiden at ville medføre meget større Udgifter. Hvad det tredje Forslag angaar, om at bevilge 5,000 Kr. i Stedet for 2,500 Kr. til Kommissionen derovre, skal jeg ganske henstille til Thinget, hvad det der vil gjøre. Vi have anbefalet det, men det er af den Slags Ting, som det er umuligt saaledes just bestemt at udtale sig for Nødvendigheden af. Derimod det andet Forslag under b., Forhøjelsen med de 15,000 Kr., tror jeg virkelig, Thinget vil gjøre Ret i at vedtage for at spare betydelige Udgifter i Fremtiden ved nu i Tide at gaa ind derpaa. Til § 26 er der endvidere af et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg ikke hører, stillet Forslag om at bevilge et direkte Tilskud til Anlaeg af en Bro over Sebersund. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke tiltraadt dette Forslag, men derimod det, der er stillet af den høitærede Minister under Nr. 92 til § 27, hvorved den Anmærkning, som blev vedtagen ved anden Behandling, og som gaar ud paa, at der ikke maa betales Bropenge af Broen, vil udgaa. Det var nemlig allerede tidligere oplyst og er yderligere blevet bestyrket mellem anden og tredje Behandling, at Broen ikke kan komme tilstede, hvis den Betingelse, som det høie Thing indsatte ved anden Behandling, opretholdes. Ganske vist kan man gaa den Vej, som det andet Mindretal har foreslaaet, at forære 30,000 Kr. til denne Bro; men vi have ment, at det er hensigtsmæssigere og til Syvende og Sidst ogsaa billigere at yde et Laan paa 60,000 Kr., som skal forrentes og afdrages, fremfor at give de 30,000 Kr., som man aldrig faar Noget af igjen. Som sagt, hvis man vil opretholde Bevillingen i den Form, hvori den blev vedtagen ved 2den Behandling, kunde man efter min Overbevisning ligesaa gjerne have ladet være at give den, thi de ville ikke derovre paa Egnen være istand til at føre denne Sag igjennem, som dog interesserer en stor Del af Egnens Beboere ikke saa lidt, hvis den Betingelse fastholdes. Naar den ærede Ordfører har antydnet, at maatte denne Bro vilde koste meget Mere, end der er gjort Overflag til, saa tror jeg ikke, at den ærede Ordfører har nogen som helst Grund til at begrunde denne Antagelse paa An-